בפני כבוד השופט גד גדעון

ת"צ 73057-07-23

המבקש	**שי קרוננברג** **ע"י ב"כ עו"ד ד"ר ליאת שטיין**
	נגד
המשיבה	**אולמי הברון וגני הברון בע"מ** **ע"י ב"כ עו"ד בן ציון ציטרין**

<u>החלטה</u>

1. זוהי החלטה בבקשה לאישור תובענה ייצוגית, בגין נזקים שנגרמו לטענת המבקש לחברי הקבוצה הנטענת, אשר רכשו מוצרי מזון בעסקה של המשיבה ושילמו עבורם תמורה שחושבה על פי משקל המוצר כולל משקל האריזה, ועל פי מחירו הנקוב של כל מוצר ליחידת משקל, באופן ששילמו, על פי הנטען, תשלום עודף עבור אריזות המוצרים. הוחלט לקבל את הבקשה ולאשר את ניהול התובענה הייצוגית כמפורט להלן.

2. המבקש פועל לטענתו "**...למיגור עוולות צרכניות ובהתאם לכך הגיש בעבר מס' תובענות ייצוגיות בתחומים אלו ובכך מבצע אכיפה אזרחית יעילה, אשר הביאה עד עתה לתיקון עוולות ולהשבה של מיליוני ₪ לציבור**".

המשיבה מפעילה אולמות אירועים באשקלון, וכן מספקת שירותי הסעדה תחת השם המסחרי "אולמי הברון", ובמסגרת זו היא מוכרת מזון מוכן בימי שישי ובערבי חג.

על פי הנטען בבקשת האישור, מוכרת המשיבה בעסקה מוצרי מזון לפי משקל, אשר נמכרים בתוך אריזות פלסטיק או אלומיניום בגדלים שונים, ומחשבת את תמורת המכירה של כל מוצר, לאחר שקילתו, כאשר המחיר הסופי מחושב באופן שהמחיר ליחידת משקל מוכפל במחיר המוצר ליחדת משקל, כולל משקל האריזה. כך שלקוחות המשיבה משלמים למעשה עבור האריזות, לפי משקלן, כאילו היו חלק מהמוצר שרכשו. המדובר לטענת המבקש בתשלום משמעותי ולא זניח, ותוספת המחיר בגין משקל האריזות עשויה להגיע לטענתו במקרים מסוימים, אף לסך של 15 ₪.

במסגרת הבקשה, טען המבקש כי ביום 7.7.23, רכש אצל המשיבה אומצה במשקל 86 גרם, כאשר מחיר המוצר צריך היה להיות מחושב לפי תעריף של 226 ₪ לק"ג, אלא שכאשר

בפני כבוד השופט גד גדעון

ת"צ 73057-07-23

הוספה למוצר אריזה ריקה במשקל 70 גרם, "**...מחיר המוצר זינק לסך של 35.26 ₪...**", ולטענת המבקש "**...בעבור האריזה הריקה גבתה המשיבה מהמבקש סך של 15.82 ₪**".

לאחר ביצוע הבדיקה האמורה, פגש המבקש לדבריו במנכ"ל המשיבה, מר ירון ברוך, ושאל אותו האם המשיבה מקזזת את משקלי האריזות בעת עריכת החשבון, ומר ברוך השיב, כי המשיבה רק החלה לבצע תהליך להתאמת הקופות לעניין זה, כאשר בשתיים מן הקופות אכן מקוזז משקל האריזה, ויתר הקופות טרם הותאמו לעניין זה. בהמשך, לאחר שהמבקש טען בפני מר ברוך כי ביצע רכישה דקות ספורות קודם השיחה בקופה שבה אמור היה משקל האריזה להיות מקוזז, אך בפועל לא קוזז, קרא מר ברוך למר אהרון ברון, אשר הוצג כבנו של בעל האולם, והלה הורה לזכות את המבקש בסך של 15 ₪ "**...שלא יהיה גזל חס ושלום**". שיחות אלה הוקלטו ותמליליהן צורפו לבקשה.

עוד צורפו לבקשה כ"**אסמכתאות לדוגמה בגין רכישות מהעבר...**", מסמכים המתעדים שתי רכישות שביצע המבקש בעסקה של המשיבה ביום 8.4.22 (האחת על סך כ-304 ₪ והשניה על סך של כ-90 ₪), ועל פי הנטען, גם בעסקאות אלה לא קוזזו משקלי האריזות בעת רכישת מוצרי מזון. יצוין, כי כתובת העסק המפורטת באסמכתאות אלה, היא בקרית שמונה הגם ששם העסק זהה.

לטענת המבקש, התנהגותה הטענת של המשיבה מהווה הטעייה, בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, ויש בה גם הפרת של הוראות החוק, המחייבות מוכר להציג לצרכן את מחירו הכולל של המוצר שרכש. עוד סבור הוא, כי התנהגותה הטענת של המשיבה מפרה את הוראת סעיף 20(ב) לחוק המכר שלפיה "**נקבע המחיר לפי משקל, יחושב לפי המשקל הנקי**". המבקש ציין, כי אופן פעולתה הנטען של המשיבה, עומד בניגוד להנחיותיו המפורשות של הממונה על הרשות להגנת הצרכן. עוד סבור הוא, כי ההתנהגות עולה כדי עוולת הפרת הוראה חקוקה, עשית עושר ולא במשפט, רשלנות, תרמית, וכן הפרת חוזה הרכישה, שנכרת בין המשיבה ובין צרכניה בגין כל עסקה, או ביצוע החוזה בחוסר תום לב.

המבקש טען לקיומה של קבוצת תובעים אפשריים, אשר ניזוקו בשל התנהגותה הטענת של המשיבה, וביקש להגדיר את הקבוצה כך: "**כל מי שהיה לקוח של המשיבה ב – 7 השנים טרם הגשת הבקשה דנא, ורכש בסניפה מוצרים לפי משקל, אשר מחירם הסופי כלל מחיר אריזה הזהה למחיר המוצר כאשר מחיר האריזה לא קוזז בעת שקילת המוצרים ועריכת החשבון או כל קבוצה אחרת כפי שתוגדר על-ידי ביהמ"ש הנכבד**". המבקש העריך כי המדובר בלפחות 800 לקוחות מידי שבוע במשך 7 שנים, ובסך הכל, על פי חישובו –

268,800 צרכנים, אשר נזקם הממוני, אשר חושב על ידו על פי סך של 20 ₪ ללקוח, מסתכם ב 5,376,000 ₪ לכל חברי הקבוצה.

לטענת המבקש, עומדת לו עילת תביעה אישית, בגין הפסד הממון שנגרם לו עקב התשלום העודף עבורהאריזות בעסקאות שפורטו לעיל, וכן טען, כי מתקיימים יתר התנאים הדורשים לאישור תובענה ייצוגית על פי הוראות סעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות.

3. בתשובתה לבקשת האישור טענה המשיבה, בין היתר, כי התביעה הוגשה על ידי המבקש בחוסר תום לב, כי היא חסרת יסוד, מבוססת על טענות שגויות, וכל שהוצג בה הינו "**...עניינו הפרטי של המבקש, אשר מלכתחילה ביצע פעולות מלאכותיות כדי לייצר עילת תביעה**". זאת כאשר בפועל, לטענתה, בעסקה היחידה שבגינה צורפה חשבונית לבקשת האישור, כמפורט לעיל, לא נגרם למבקש נזק כלשהו, ובפועל הוא שילם עבור המוצרים שרכש, את מחירם הנכון, שאינו כולל תשלום עבור האריזה, ובנוסף קיבל מן המשיבה סך של 15 ₪, על פי הוראת מר אהרון, כמפורט לעיל. מכל מקום, לטענת המשיבה, בפועל לא התרחשה כל הטעיה, באשר המבקש ביצע את הרכישה כאשר כל העובדות לפניו, ואופן חישוב המחיר כולל האריזה בידיעתו המלאה, ומשום כך לא הוטעה בפועל.

אשר לרכישות הנוספות הנטענות בבקשה (ומגובות באסמכתאות כמפורט לעיל), אשר ביצע המבקש לטענתו, בעסקה של המשיבה, ביום 8.4.22, טענה המשיבה כי "**הצגת רכישות שבוצעו על ידי לקוח כלשהו, בעסק כלשהו שאינו קשור למשיבה..., 15 חודשים לפני האירוע הנטען ובמרחק 236 ק"מ ממקום המשיבה – מטעה, מצביעה על חוסר תום לב ובוודאי שאינן תומכות בטענות המבקש. למשיבה אין ולא היה מעולם קשר כלשהו לעסק בקרית שמונה ועל כן מדובר בתרגיל הטעיה שקוף שנועד להבאיש את ריחה של המשיבה בפני המותב ותו לא**".

עוד טענה המשיבה, כי המבקש לא הניח תשתית מספקת, לביסוס טענתו בדבר קיומה של קבוצת לקוחות אשר נפגעו, לשיטתו ,באופן דומה לפגיעה שנגרמה לו לטענתו.

המבקשת הרחיבה ופירטה טענותיה לעניין חוסר תום הלב בהגשת התביעה. לטענתה, המבקש הינו "**...תובע סידרתי אשר כל מטרתו היא פגיעה בעסקים קטנים**", אשר "**השתמש בטכניקות שפלות להעלות או להוריד את מחיר המוצר לפי רצונו...**", וכי נסיבות נטענות אלה, בצירוף העובדה שהמשיבה השיבה למבקש סך של 15 ₪, מאיינות למעשה את עילת התביעה האישית הנטענת בבקשת האישור. זאת מעבר לכך שהתובע גם לא הקדים פניה למשיבה, בדבר כוונת הגשת תביעה ייצוגית על ידו.

המשיבה הוסיפה והתייחסה ליתר הטענות המשפטיות שפורטו בבקשה, ולשיטתה אין יסוד לאיזו מן הטענות.

4. המבקש השיב לתשובת המשיבה.

בתשובה לטענת המשיבה שלפיה הרכישות ביום 8.4.22, לא בוצעו על ידי המבקש ולא בוצעו בעסקה של המשיבה, ציין המבקש, כי ערך בדיקה מול חברת האשראי, אשר העלתה כי העסקאות בוצעו בבית עסק ששמו כשם המשיבה, מספר הח.פ. שלו זהה למספר הח.פ. של המשיבה וכתובתו זהה לכתובתה, וכי הכתובת בקרית שמונה הינה כתובת החברה המספקת שירותי קופה למשיבה. לכתב התשובה שהגיש המבקש צורפו מסמכים התומכים בטענותיו אלה. משכך, לטענתו, המשיבה ביקשה להטעות את בית המשפט ולהתנער מאחריות בהעלותה את הטענה האמורה.

לסברת המבקש, לא עלה בידי המשיבה להפריך את הנטען בבקשת האישור, וכי נציגיה הודו למעשה בנכונות טענותיו במהלך השיח עמם, סמוך לאחר ביצוע הרכישה המפורטת בבקשת האישור, ואף ההחלטה להשיב למבקש 15 ₪ לאחר ביצוע הרכישה, מחזקת את טענותיו כי פעלה במרמה ובניסיון להטעות.

בהמשך, סמוך לפני ישיבת קדם המשפט הגיש המבקש בקשה להגשת דוח החוקר מר עומרי הלר, אשר נערך לבקשתו, לאחר שהמשיבה הציבה, סמוך לפני עריכת החקירה, שילוט חדש בבית עסקה, שלפיו, על פי הוראות הדין יש לקזז את משקלי האריזות מן המשקל הכולל של המוצר, המשיבה מצויה בתהליך של עדכון הקופות לצורך קיזוז משקלי האריזות, ועד שיושלם התהליך תזכה את לקוחותיה בסך ₪ אחד בכל קניה של 50 ₪. השילוט האמור מהווה, לטענת המבקש, הודאת בעל דין מצד המשיבה, לעניין התנהגותה בניגוד להוראות הדין עובר להגשת התביעה. על פי הדוח שצורף, רכש החוקר מוצרים בעסקה של המשיבה ביום 21.6.24, ראה ותיעד את השלט האמור אשר הוצב בעסק, ובהמשך בדק את משקלי המוצרים והאריזות. לדבריו, "**בדיקה זו הביאה לתוצאה חד משמעית, לפיה, באולמי הברון לא קיזזו ולו גרם אחד בודד, אלא הכלילו את משקלי האריזות כחלק מהמאכלים הנשקלים וכי החיוב שמבוצע הוא בגין משקל כולל אריזות ולא משקל נטו של המאכלים**".

המשיבה התנגדה להגשת חוות הדעת, ואולם לאחר שקילת הטענות התקבלה חוות הדעת כראיה, כאשר המשיבה הורשתה להגיש ראיות כמענה לדוח החוקר.

5. המבקש העיד לעצמו וכן העיד את החוקר מר הלר.

למשיבה העיד מר אריה ברון, אחד מבעלי המשיבה.

6. המשיבה לא חלקה, למעשה, על טענת המבקש שלפיה מכירת מוצרים במשקל, תוך חישוב המחיר על פי משקל הכולל את משקל האריזה שבה הם נמכרים - מבלי להפחית את משקל האריזה – תוך חישוב התמורה על פי מחיר המוצר ליחידת משקל, עומד בניגוד להוראות הדין, לרבות הוראות חוק הגנת הצרכן, ועשוי להקים עילות תביעה בנזיקין, כמו גם עשיית עושר ודיני החוזים. לפיכך, מתייתר הצורך לדון במסגרת החלטה זו, בשאלה המשפטית האמורה. אציין אפוא, אולי מעבר לצריך, כי סבורני שמכירת מוצרים באריזה באופן האמור, אכן מפרה את הוראות הדין. לעניין זה ר' החלטות מותב זה בת.צ. 44898-08-16 **רותם צור נ' אולמי השלום** (שי בע"מ) (25.11.2019); ובת.צ. 44841-08-16 **רותם צור נ' א.מ. יוסף תבל מרכז האירועים בע"מ** (12.5.2020).

טענותיה של המשיבה התמקדו כאמור בעילת התביעה האישית של המבקש, במידת התאמתו לשמש תובע ייצוגי נוכח עיסוקו הרב בתחום, באופן פעולתו עובר להגשת התביעה, ובשאלת קיומה של קבוצה.

7. במסגרת הבקשה נכלל תיאור מפורט של רכישה מיום 7.7.23, שבמסגרתו נטען, כי "**...כאשר רכש** (המבקש ג.ג.) **סטייק אנטריקוט שנמכר לפי מחיר של 226 ₪ לק"ג, חויב המבקש בסך של 15.82 ₪ בעבור האריזה שמשקלה 70 גרם**", ובהמשך, נטען כי "**...בעבור האריזה הריקה גבתה המשיבה מהמבקש סך של 15.82 ₪**". מקריאת דברים אלה, ניתן היה להבין, כי המבקש שילם בפועל סך של 15.82 ₪, בגין האריזה במסגרת רכישה זו. יש להניח, כי כך הבינו גם נציגי המשיבה אשר עמם שוחח המבקש בהמשך, ובשל הבנה זו, הוחלט לשלם לו סך של 15 ₪ כפיצוי, או כהשבת סכום ששולם ביתר. דא עקא, בחינת החשבונית שצירף המבקש, כמו גם תשובתו לשאלות לעניין זה בחקירה נגדית, העלו בבירור, כי המבקש לא שילם סך של 15.82 ₪ עבור האריזה, בעסקה זו, שכן השקילה שתיעד באותו אירוע, נעשתה רק כדי להדגים את העלות האפשרית של האריזה, אילו נרכש המוצר בתוכה, ובפועל נרכש המוצר באריזה אחרת, קלה ככל הנראה, הרבה יותר. ב"כ המבקש אישרה את הדברים בסיכומיה.

סבורני, כי ראוי היה לפרט את הדברים ביתר דיוק במסגרת הבקשה, ולהדגיש, כי הסך של 15.82 ₪ לא שולם בפועל. מכל מקום, גם אם מדובר באריזה קלה יותר וגם אם התשלום ביתר פחות באופן משמעותי, ומתבטא בשקלים בודדים, או אף בפחות מכך, הרי שלסברתי

בעצם הכללת משקל האריזה במשקלו הכולל של המוצר לצורך חישוב התמורה, נעשתה פעולה שלא כדין, גם במסגרת רכישה זו, ושולם סכום כלשהו, ביתר.

אין חולק על כך כי המבקש פוצה למעשה, סמוך לאחר הרכישה בסכום העולה על סכום נזקו, ועל כן, לשיטת המשיבה, לא נגרם לו חסרון כיס במסגרת העסקה האמורה. אין מקום לסברתי לקבוע מסמרות בסוגיה זו כעת, משלא מוצה הבירור העובדתי בנקודה זו, והיא תתברר, ככל הצורך, בהמשך, במסגרת הדיון בתביעה לגופה.

המבקש צירף כאמור אסמכתאות לביצוע שתי רכישות קודמות, שבוצעו ביום 8.4.22 בעסקה של המשיבה, לכאורה. נוכח המסמכים שצירף המבקש לכתב התשובה שהגיש ואשר מקורה בחברת האשראי, נראה כי בוססה, לפחות לשלב זה, טענתו בדבר עצם ביצוע הרכישות במועד האמור בעסקה של המשיבה.

בהינתן כי המשיבה עוסקת במכירת מזון, וכאשר נמכרים בעסקה פריטים לא מעטים במשקל, הרי שטענתו של המבקש שלפיה, במסגרת אותן רכישות חויב בתשלום בגין משקל סופי הכולל את משקל האריזה, מתקבלת על הדעת.

ב"כ המשיבה טען, כי יש לזקוף לחובת המבקש את אי המצאת חשבוניות הרכישה, וכי נוכח האמור לא עלה בידי המבקש להוכיח את פרטי הרכישה לרבות חיובו בגין משקל אריזות המוצרים, ואולם, בהינתן כי הרכישות בוצעו למעלה משנה קודם הגשת בקשת האישור וקודם ביצוע הרכישה המפורטת בבקשת האישור, וכאשר בגדר ידיעה שיפוטית היא העובדה, כי אנשים אינם שומרים ברגיל לאורך זמן, חשבוניות רכישה של מוצרי מזון הנרכשים בתדירות גבוהה, איני רואה מקום לזקוף את אי המצאת החשבוניות לחובת המבקש במאזן הראיות בנקודה זו.

מצד שני, דווקא למשיבה יש, ככל הנראה, אפשרות לאתר את הרכישות האמורות, משמצויים בידיעתה מועד הרכישות, סכומיהם, ומספרי העסקות, וכאשר אם אין די בכך, יכולות היו לנסות לאתרן, באמצעות מספר כרטיס האשראי של המבקש, אשר היה נמסר לידיהן אילו ביקשו זאת. נראה אפוא, כי יש לזקוף את אי המצאת החשבוניות ופרטי העסקה דווקא לחובת המשיבה.

סבורני, על כן, כי בוססה עילת התביעה האישית של המבקש, לעניין שתי רכישות אלה, גם אם בהמשך צריך יהיה לחשב, או לאמוד את חסרון הכיס הממשי שנגרם לו, בגינן.

8. סבורני כי המבקש הרים את הנטל המוטל עליו בשלב זה של הדיון, לבסס קיומה של קבוצת צרכנים שלגביהם מתעוררות שאלות משותפות של משפט ושל עובדה –

המבקש טען, כי המשיבה הפרה את הוראות הדין בעניין אי קיזוז משקל האריזה ומכירת המוצרים, באופן שמשקל האריזה נכלל במשקל הכולל לצורך חישוב התמורה, באופן שיטתי ומתמשך. טענתו זו, נתמכה, בין היתר באמרות של נציגי המשיבה המתועדות בהקלטות ובתמלילים שהגיש. כך, בדברי מר ירון ברוך, מנכ"ל המשיבה בתשובה לשאלה אם משקל האריזה מקוזז מן המשקל הכולל: "**במשקלים החדשים בדיוק התחלנו את התהליך הזה, שתי הקופות הראשונות מורידות, אלה שזה רק אשראי כרגע הן מורידות עד שיביאו את כל שאר המשקלים**". מתשובה זו עולה, כי בעת שנערכה השיחה ביום 7.7.23, נמצאו בידי המשיבה רק שתי קופות אשר בהן בוצע קיזוז של משקל האריזה, וביתר הקופות לא בוצעה פעולה זו, ועוד נלמד, כי הקופות החדשות הוכנסו לעבודה רק סמוך לפני מועד השיחה, כך שבמשך רוב התקופה שאליה מתייחסת התביעה, לא בוצע הקיזוז כאמור באמצעות הקופות.

המסקנה האחרונה מתחזקת, נוכח סברה שהעלה מר ברוך בהמשך השיחה שלפיה "**החוק הזה אבל הוא רק שנה. החוק של האריזות הוא רק שנה**". טענה שאינה נכונה כמובן, אך תומכת במסקנה שהמשיבה לא קיזזה את משקלי האריזות, עד שנה לפני אותה שיחה.

המשיבה לא העידה את מר ברוך, ודבריו אלה שיש בהם משום הודאת בעל דין המתיישבת עם טענות המבקש, לא נסתרו. המשיבה גם לא העידה מי מעובדיה, או מבעלי התפקידים האחרים אצלה, מלבד מר אריה ברון, ומחדלה זה נזקף כמובן לחובתה במאזן הראיות, בנקודה זו.

מר אריה ברון העיד בתצהירו שצורף לכתב התשובה, כי הקופה שתועדה בבקשת האישור הינה קופה שבה מובנית תכנית "**...המבצעת קיזוז אריזה מלא ומדויק: עם הנחת המוצר על המשקל הקופאית לוחצת על קוד המוצר ובאופן אוטומטי מתבקש קיזוז סוג האריזה המכילה את המוצר לצורך קיזוזה**". טענה זו עומדת לכאורה בסתירה לצילומים שנכללו בבקשה, ומכל מקום, אין בה לסתור את המסקנות העולות מדברי מר ברוך בשיחה המוקלטת, כי לפחות בחלק מהקופות שהפעילה המשיבה במועד האמור, לא בוצע קיזוז של משקל האריזה, כי עד סמוך לפני המועד האמור, לא הופעלו בעסקה של המשיבה קופות שיכולות היו לבצע קיזוז אוטומטי של משקל האריזה, וכי עד כשנה קודם המועד האמור, לכל המוקדם, לא פעלה המשיבה לקזז את משקל האריזות.

כאשר עומת מר אריה ברון עם הדברים, העיד, כי הקופאיות הונחו לבצע קיזוז של משקל האריזה באופן ידני, בקופות שלא ביצעו קיזוז אוטומטי. לדבריו: "**...הקופאית היתה, היתה עושה קיזוז בחשבונית עבור אריזות**". לעניין זה לא רק שעדותו של מר ברון עומדת כעדות יחידה של בעל דין, אלא שיש לזקוף לחובת המשיבה גם בנקודה זו, את הימנעותה מהעדת מי מעובדיה או בעלי התפקידים האחרים בה, אשר יכולים היו לעיד בנקודה זו, ומשכך, סבורני כי הטענה האמורה לא הוכחה בשלב זה. מעבר לכך, גם אילו היתה טענה זו נכונה, הרי שנוכח דברי מר ברוך בשיחתו עם המבקש, ברי כי הנחיה כזו יכולה היתה להינתן רק בתקופה שסמוך לפני מועד השיחה.

9. אשר לטענה שלפיה המבקש פועל בחוסר תום לב, ואין הוא ראוי לשמש תובע ייצוגי באשר הוא מגיש תובענות ייצוגיות רבות, וכאשר פעל בתחבולה לצורך הגשת התביעה ובקשת האישור – לסברתי, נוכח אחת התכליות העומדת בבסיס מוסד התובענה הייצוגית, שהינה "אכיפה אזרחית" ותיקון עוולות צרכניות הפוגעות בצרכנים פגיעות שהיקפן הכספי קטן מכדי להניע את רוב הצרכנים לעמוד על זכויותיהם בהגשת תביעות פרטניות, אין בעובדה כי המבקש הגיש תביעות ייצוגיות רבות בעבר (ואפשר כי הוא מוסיף להגיש תביעות כאלה), כדי לפגום בבקשת האישור באופן העשוי להצדיק דחייתה. וכבר נפסק כי נקיטת יוזמה לפתיחה בהליכים ייצוגיים ממניעים כלכליים, אינה פוסלת הליכים אלה (ר' בין היתר, ע"א 8037/06 **ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ** פ"ד סז (1) 410).

אשר לאופן פעולתו של המבקש להשגת ראיות עובר להגשת התביעה, כמתואר לעיל – לא מצאתי כי המבקש נקט בתחבולה לא כשרה בנסיבות, הגם כי כאמור לעיל, סבורני היה עליו לפרט במדוייק את מהלך הדברים, ולהבהיר, כי לא שילם את הסך של 15.82 ש"ח במסגרת העסקה מיום 7.7.23.

אין גם לקבל את הטענה שלפיה הבקשה פגומה בשל העדר פנייה מוקדמת למשיבה, בהינתן כי הדין החל איננו מחייב פניה כזו, קודם פתיחת הליך ייצוגי צרכני.

10. הבקשה מתקבלת אפוא ומאושר בזה ניהול התובענה הייצוגית כדלקמן:

חברי הקבוצה –

כמפורט בבקשה: "**כל מי שהיה לקוח של המשיבה ב – 7 השנים טרם הגשת הבקשה..., ורכש בסניפה מוצרים לפי משקל, אשר מחירם הסופי כלל מחיר אריזה הזהה למחיר המוצר כאשר מחיר האריזה לא קוזז בעת שקילת המוצרים ועריכת החשבון**".

התובע מייצג –
שי קרוננברג.

באי הכח המייצגים –
עורכי הדין אברהם בנימין וד"ר ליאת שטיין.

עילות התביעה שבגינן אושרה התובענה כתובענה ייצוגית –
העילות שפורטו בכתב התביעה.

השאלות המשותפות –
האם הפרה המשיבה את הוראות הדין, ואת החוזים עם לקוחותיה, על דרך של מכירת מוצרים לפי משקל כאשר התמורה ששולמה בגינם חושבה על יסוד משקלם הסופי הכולל את משקל האריזה, כמפורט לעיל.

הסעדים המבוקשים –
כמפורט בבקשה, ובין היתר, לפסוק פיצוי לחברי הקבוצה על הנזקים שנגרמו להם, ולהורות על השבת הסכומים העודפים ששולמו ביתר בגין האריזות, ולאסור על המשיבה לפעול בדרך הנטענת באי קיזוז משקלי האריזות במכירה ללקוחות.

11. הבקשה התקבלה אפוא כאמור לעיל.
המשיבה תישא בהוצאות המבקש בגין הדיון בבקשת האישור בסך 20,000 ₪.

באי כח הצדדים יפרסמו תוך 30 ימים, הודעה בדבר אישור התובענה הייצוגית בהתאם להוראות החוק, בשני עיתונים – עיתון יומי בתפוצה ארצית ושבועון בתפוצה מקומית באיזור אשקלון, על פי בחירת ב"כ המבקש, והמשיבה תישא בעלויות הפרסום. כמו כן תפורסם הודעה באופן בולט בעסקה של המשיבה. נוסח ההודעות צורתן ואופן הצגתן יובאו לאישור בית המשפט, בטרם פרסום.

הועדה על ההחלטה תימסר בהתאם להוראות תקנה 16 לתקנות תובענות ייצוגיות, ליועצת המשפטית לממשלה ולממונה על הגנת הצרכן.

המבקש – התובע הייצוגי, יגיש תוך 30 ימים כתב תביעה מתוקן, שבו יפרט באופן מדוייק את ההתרחשויות בעת ביצוע הרכישה ביום 7.7.23, כאמור בשתי הפסקאות הראשונות בסעיף 7 להחלטה זו.

המשיבה – הנתבעת, תגיש כתב הגנה תוך 60 ימים מעת שתומצא לה התביעה המתוקנת.

נקבעת ישיבת קדם משפט ליום 22.3.26 בשעה 13:30.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ו, 28 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט